

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. T. V.H.**, zastoupeného Mgr. Janem Horáčkem, advokátem se sídlem Žerotínovo nám. 13, Přerov, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 924/1.30/13/14.3 ze dne 29. dubna 2013, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. 924/1.30/13/14.3 ze dne 29. dubna 2013 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jana Horáčka, advokáta se sídlem Žerotínovo nám. 13, Přerov.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 924/1.30/13/14.3 ze dne 29. dubna 2013, kterým bylo zamítnuto

odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě č. j. 9844/10.72/12/14.3 ze dne 7. 2. 2013, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 250 000,- Kč za spáchání správního deliktu spočívajícího v umožnění výkonu nelegální práce M. D. v provozovně žalobce v Přerově, spočívající ve vaření a umývání nádobí, a to od 12. 3. 2012 do 15. 3. 2012.

Žalobce namítal, že správní orgány věc nesprávně posoudily. V případě práce M. D. nedošlo k nelegálnímu zaměstnávání, ale pouze k nedodržení písemné formy dohody o provedení práce. Dle žalobce již prvního dne, kdy se jmenovaná dostavila do jeho provozovny, se dohodli ústně na všech náležitostech dohody. Dále žalobce namítal, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká, je pro něj likvidační a neodpovídá charakteru a intenzitě protiprávního jednání. Tuto námitku spojil i s moderačním návrhem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a uvedl, že pokud by skutečně byla dohoda o provedení práce uzavřena ústně, pak by o tom musela mít povědomí i M. D. Tato však během kontroly jasně uvedla, že nevykonává práci v pracovněprávním vztahu a že jí bylo přislíbено uzavření pracovní smlouvy od 1. 4. 2012; navíc dodatečně předložená písemná dohoda ze dne 12. 3. 2012 má jako den nástupu uveden den 16. 3. 2012. Stěží lze mít za to, že by ve stejný den, kdy došlo k podpisu dohody, byl zároveň pracovněprávní vztah na další dva dny založen ústní dohodou. K výši pokuty žalovaný poukázal na to, že byla uložena na spodní hranici zákonného rozpětí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že oblastní inspektorát práce provedl dne 15. 3. 2012 kontrolu v provozovně žalobce VINA FOOD na adrese K. 379/43, P. I. Při kontrole byla zjištěna fyzická osoba M. D., která v kuchyni tepelně zpracovávala nudle. O kontrole byl sepsán protokol, proti němuž vznesl žalobce námitky, jímž nebylo vyhověno. Podáním ze dne 26. 3. 2012 žalobce předložil písemnou dohodu o provedení práce uzavřenou s M. D., datovanou 12. 3. 2012, uzavřenou na dobu od 16. 3. 2012 do 31. 3. 2012. Na základě provedené kontroly byl vydán příkaz, proti němuž podal žalobce odpor, v němž uvedl, že M. D. k němu byla poslána z Úřadu práce a vykonávala jen drobné práce v rámci svého zaučení. Na základě následného deliktního řízení bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobce podal odvolání, kde opětovně namítal nenaplnění objektivních znaků závislé práce v činnosti M. D. Odvolání bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.

Pokud se týče námitky nesprávného skutkového zjištění a jeho následné chybné právní posouzení, pak se soud s touto námitkou neztotožňuje, ale naopak plně akceptuje obranu žalovaného. Verze o nedodržení formy dohody, s níž zpočátku žalobce v řízení vůbec nepracoval, nekoreluje s výpovědí M. D. učiněné

během kontroly a následně předložená písemná smlouva, která měla být uzavřena v den zahájení výkonu práce, stanoví dobu výkonu práce až od 16. 3. 2012. Je nelogické, aby pro předchozí tři dny byla uzavřena totožná dohoda ve formě ústní.

Naproti tomu důvodnou je dále námitka nepřiměřenosti uložené pokuty ve světle ústavní ochrany lidských práv a svobod. Nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/13 ze dne 9. 9. 2014 byl zrušen § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti ve slovech „nejméně však ve výši 250 000 Kč“. Ústavní soud dopěl k závěru, že sporná právní úprava bránila řádné individualizaci konkrétního případu, neboť spodní hranice pokuty byla stanovena v takové výši, že omezovala rozhodující správní orgány přihlédnout k specifickým okolnostem různých případů, jakož i k osobám delikventů a jejich majetkovým poměrům. Do těchto majetkových poměrů mohla v některých případech zasáhnout se značnou intenzitou a šlo proto o zjevně nepřiměřenou výši spodní hranice pokuty, která dosáhla ústavní dimenze. Na základě tohoto nálezu připadá v úvahu i uložení nižší pokuty než 250 000,- Kč. Logicky však – protože k vydání citovaného nálezu Ústavního soudu došlo až v průběhu řízení před soudem – žalobou napadené správní rozhodnutí neobsahuje odůvodnění toho, proč byla zvolena pokuta ve výši 250 000,- Kč, s výjimkou konstatování, že jde o pokutu na samé spodní hranici (tehdy platného) zákonného rozmezí. Nelze samozřejmě oprávněně tento nedostatek žalovanému správnímu orgánu vzhledem k okolnostem vytýkat. Zároveň však ale nemůže rozhodnutí z tohoto hlediska obstát. Naopak, důsledky zrušujícího nálezu Ústavního soudu je nutno uplatnit ve všech probíhajících řízeních před orgány veřejné moci bez ohledu na to, v jaké procesní fázi se nacházejí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 80/2013-41 ze dne 2. 12. 2014, publ. pod č. 3167/2015 Sb. r. NSS). Bude tedy na správních orgánech, aby se znovu zabývaly stanovením výše pokuty s ohledem na konkrétní okolnosti dané věci.

Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.). V souladu s ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000,- Kč, odměna advokáta za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepis žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 3 100,- Kč, ve dvou režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 1 428,- Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 18. června 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu